

Bilag I.

Grosserer-Societetets Komite.

København, den 8de Januar 1892.

Herved tillader Komiteen sig at meddele det høje Ministerium, at den under D. D. har tilstrevet Indenrigsministeriet som følger:

„I det Rigsdagen forelagte Forslag til en Sølov findes der i §§ 114 og 135 Bestemmelser, der i høj Grad have vakt Betænkelighed hos Handelsstanden. Det fastsættes i disse, at naar ikke sa mtlige Befragtere (§ 114) ere enige om Ladestedet eller sa mtlige Ladningsmodtagere (§ 135) om Løsestedet, da staar det Skipperen frit selv at vælge henholdsvis Lade- og Løsestedet, hvis ikke anderledes er bestemt i Certepartiet. Der er end ikke paalagt Skipperen at staffe sig Underretning om, hvad hans Aflader eller Modtager i saa Henseende maatte ønske — saaledes som ved de tilsvarende Paragraffer i den svenske Sølov, der ligefrem paabyder en Henvendelse til disse — men naar der er flere Afladere eller Modtagere, og disse ikke forud ere blevne enige om at give deres Ønske i saa Henseende til Kende og ikke derefter finde Lejlighed dertil, forinden Skipperen har henlagt sit Skib til den af ham bestemte Plads, da ere de uden videre forpligtede til at bringe Ladningen til, henholdsvis modtage den fra det saaledes af Skipperen ensidigt valgte Sted.

Disse Bestemmelser ere ikke blot i høj Grad stridende imod Ret og Billighed, idet de give saa godt som al Myndighed i den ene kontraherende Part, Skipperens, Haand, medens de fuldstændig udelukke den anden Part, Befragterens, Indflydelse, men de ere tillige i fuldstændig Strid med, hvad der paa de fleste Havnesteder, navnlig da Københavns Havn, har udvillet sig som en fast Coutume, nemlig at Skipperen er forpligtet til at henlægge sit Skib til den Plads, hvor de Befragtere eller Modtagere, der repræsenterer over Halvparten af Ladningen, forlange det, for saa vidt intet andet er bestemt i Certepartiet eller Konnossementet. Herfra ere dog de egentlige Styfgodsladninger udelukkede, idet disse saa godt som altid affikses med de i faste Router færende Skibe, der have deres bestemte Lade- og Løsepladser, hvilke i Reglen findes angivne i Konnossementerne.

Ved de nævnte Bestemmelser i §§ 114 og 135 kan en Skipper formentlig endog ved selv at optræde som Aflader eller Modtager af et enkelt Kollit blive fuldstændig uindskrænket Herre over, hvor han vil henlægge sit Skib. Dette er allerede i og for sig saare uheldigt, da der herved let kan gives Anledning til Chifanierer, hvor Uenighed eller Utilfredshed af en eller anden Grund maatte være opstaaet. Men desuden vil denne Bestemmelse under den svævende Tilstand, hvori Havneafgiften i Københavns Havn er bragt ved Frihavnslovens § 8, saaledes som denne under Behandlingen i Rigsdagen blev